

VALUES EDUCATION

“Konfliktus megoldás: otthon”

Ref. 20830

KONFLIKTUS MEGOLDÁS: OTTHON

Ref. 20830

TARTALOM

- **30 db 13,5 cm × 16,5 cm méretű KÁRTYA** (színes rajzokkal), melyek 7 történet jeleneteit ábrázolják, + 2 db kérdíjeles kártya (történetenként 4 kártya, melyből az utolsó két kártya kétoldalas).
- **1 db MP3 AUDIO ONLINE 7 egyszerű történettel, egyenként két lehetséges befejezéssel (összesen 14 történet).** A AUDIO MP3 tartalmazza a történetek szövegét és a történetet illusztráló, kiszínezhetsé fekete-fehér rajzokat.
- **1 útmutató** a AUDIO MP3 használatához
- **5 db fából készült tartósín**

A JÁTÉK MENETE ÉS FELHASZNÁLÁSI JAVASLATOK

A játék **7 egyszerű történetének mindegyike két-két megoldást kínál különböző konfliktushelyzetek megoldására.** Ezekből megismerheti, hogy milyen következménnyel jár egy jó, illetve rossz döntés meghozatala. Az egyes történetek cselekményét 4 db színes kártya meséli el, ebből az utolsó két kártya mindkét oldala más-más lehetséges befejezést ábrázol.

1. Ismerkedés a játékkal:

Javasoljuk, hogy a tanulók bevonása előtt a pedagógus olvassa el vagy hallgassa meg a történeteket, és ismerkedjen meg a képes kártyákkal.

2. A kártyák/rajzok csoportosítása a kártya szegélyének színe szerint.

3. A AUDIO MP3-n szereplő egyik történet kiválasztása, majd a megfelelő szegélyő kártyák csoportosítása (a mellékelt AUDIO MP3 használati utasítás szerint).

4. A történet meghallgatása és a kártyák sorrendbe állítása. Figyeljük meg, hogy a két utolsó kártyalap milyen lehetséges befejezéseket ábrázol.

5. A helyes sorrend ellenőrzése a kártyák hátoldalán szereplő számok segítségével; nézzük meg, hogy a két utolsó kártyalap a mellékelt AUDIO MP3 használati utasításában szereplő történetnek megfelelő **befejezési** lehetőséget ábrázolja-e.

A csoportos foglalkozáshoz, illetve a jobb láthatóság érdekében ajánlott a kártyákat a fából készült sínekbe helyezni.

AJÁNLOTT ÉLETKOR

3 éves kortól.

A JÁTÉK PSZICHOPEDAGÓGIAI CÉLJAI:

- A játék nyomán rögzül, hogy (jó vagy rossz) döntéseink nemcsak következményekkel járnak, hanem az ezzel járó felelősséget is viselnünk kell.
- Fejleszti a hallgatás közbeni koncentráció képességét.
- Elisegíti az idével kapcsolatos fogalmak (előtte, utána, később...) elsajátítását.
- Az egyes jelenetek helyes sorrendjének megállapításával fejleszti a logikai időrendiség kialakításának képességét.
- Fejleszti a beszéd- és nyelvkészséget azáltal, hogy beszédre ösztönzi a gyermeket, aki így saját magától kezdheti el felfedezni a nyelv struktúráját.
- Gazdagítja az alapvető szókincset.
- Megkönnyíti az idegen nyelvek tanulását.

A JÁTÉK TOVÁBBI MENETE:

- A kártyákat a fa tartósínekbe helyezve **állítsuk fel a helyes sorrendet** úgy, hogy a két utolsó kártyalapnak a „☹” jellel ellátott oldala nézzen felénk, majd ezeket fedjük le a kérdiyeles kártyákkal. Figyelmesen **hallgassuk végig** a történetet, majd **tegyük fel** a következő kérdést a tanulóknak: „Mit mond, vagy mit tesz a történet fészereplije?” Következő lépésben emeljük le a harmadik kártyalapot takaró kérdiyeles kártyát, és a következő kérdést tegyük fel:
„Szerintetek mi lesz ennek a következménye?”, majd ezt követően vegyük le a negyedik kártyalapot takaró kérdiyeles kártyát is. Ezek után fordítsuk meg a harmadik és a negyedik kártyát, a harmadikat ismét takarjuk le a kérdiyeles kártyával, és a negyedik kártya ismeretében tegyük fel a következő kérdést: „Szerintetek mi történt, mielőtt a történet így végződött?”. Végül játsszuk le a történetet a „☺” kimenetelő változatban is, és a kérdiyeles kártya leemelésével fedjük fel a harmadik kártyalapot.
- Miután az asztalra helyezett kártyák segítségével a tanuló megismerkedett a történet cselekményével, a kártyákat a szöveg meghallgatása nélkül állítsa sorrendbe.
- Az asztalon sorba állított kártyák alapján a tanuló saját szavaival mesélje el a történetet, és érveljen a választott kimenetel mellett.

1. Dani és a házi feladat

Végre megszólalt tanítás végét jelző csengő. Dani és osztálytársai vidáman, ugyanakkor kicsit fáradtan léptek ki az osztályteremből: aznap megint nagyon sok mindent tanultak. Az iskola bejáratánál szülők, nagyszülők, nagybácsik, nagynénik és más rokonok várták türelmetlenül a gyerekeket. Dani nagyon megörült a szüleinek, mert hazafelé annyi mindent szeretett volna mesélni nekik, hogy azt sem tudta, hol kezdje.

Hazaérve Dani a nappaliban várta, hogy elkészüljön az uzsonna. Amikor kész lett, jóízűen elmajszolt egy finom szendvicset és megivott hozzá egy nagy pohár tejet. Uzsonna közben anya figyelmeztette, hogy el ne felejtse megcsinálni az aznapi házi feladatot. Dani az utolsó falatot is lenyelte, majd így szólt: „Rendben, anya!”

☹ Kis idő elteltével azonban úgy gondolta, hogy mivel aznapra csak kevés házi feladatot kapott, később is ráér megcsinálni. Így hát bekapcsolta a tévét, mert éppen a kedvenc rajzfilmsorozata ment. A rajzfilm után az a kvízműsor következett, amelyet szinte minden osztálytársa látott már, legalábbis a szünetben folyton csak erről beszélgettek. Mivel Dani még egy részt sem látott belőle, gondolta, megnézi. Egyik műsor a másikat követte, és Dani az egész délutánt a kanapén heverészve töltötte.

Másnap reggel az iskolában Dani nagyon izgult, mert nem csinálta meg a házi feladatot és tudta, hogy a tanító bácsi számon fogja kérni. Így is történt: a tanító bácsi padról padra járva ellenőrizte a házi feladatokat. Egyre közelebb és közelebb ért, de Daninak még mindig nem jutott eszébe semmi, amivel kimagyarázhatta volna magát. Nem volt mese: halkan, szégyenkezve bevallotta, hogy neki bizony nincs kész a leckéje. A tanító bácsi nagyon mérges lett, és emlékeztette Danit, hogy ilyesmi egy jó tanulóval nem fordulhat elő. Dani nagyon elszomorodott, és megbánta, hogy előző délután nem osztotta be jobban az idejét.

☺ Másnapra Dani azt kapta házi feladatul, hogy írjon fogalmazást a kedvenc meséjéről és oldjon meg egy pár matekpéldát is. Dani hosszú órákig ült az íróasztalánál miközben a leckéjét írta. Apa és anya olykor-olykor segítettek neki a matekpéldáknál. Amikor végzett a házi feladattal, Dani lefekvés előtt még tévézhetett egy kicsit.

Másnap reggel a tanító bácsi alaposan ellenőrizte Dani házi feladatát és örömmel látta, hogy nem csak hogy mind készen van, de alig van benne hiba. Nagyon megdicsérte hát Danit a szép munkáért és felelősségtudó, szorgalmas diáknak nevezte. Noha Dani egy kicsit zavarba jött a dicsérettől, büszkén és boldogan ült vissza a padba, a tanító bácsi pedig beírt neki egy nagy ötöst.

2. Az édesség árt a fogaknak!

Hmmm, milyen fincsi illatok szállingóznak a konyha irányából! Miután megterítették az asztalt, a két testvér, Julcsi és Orsi türelmetlenül várta, hogy elkészüljön a vacsora. Amikor végre minden kész lett, az egész család asztalhoz ült. Orsi, a család legfiatalabb tagja bizalmatlanul méregette az elé rakott zöldségeket. A többiek már régen befejezték a vacsorát, amikor az ő tányérja még mindig nem volt üres. A vacsoránál a kislányok elmesélték apának és anyának, hogy mi történt a barátnőjük születési napján, ahol az ünnepeltől egy-egy zacskó cukorkát is kaptak. Amikor végre Orsi is befejezte a vacsorát, leszedték az asztalt.

Lefekvéshez készülődve a két kislány visszavonult a szobájába és pizsamába bújtt. Gyorsan bepakolták az iskolatáskát másnapra, amikor apa kiszólt a nappaliból: – Gyerekek! Ugye nem felejtettetek el fogat mosni?

☹ Noha Julcsi és Orsi nagyon is jól hallotta, mit kérdezett apa, fülük botját sem mozdították. Elővették a zsúron kapott cukorkát, majd iskolatáskájukból a többi nassolnivalót is. Testvériesen megosztottak rajta, és az utolsó szemig mind megették. Kicsit később, a rengeteg édességtől eltelve, a kislányok fogmosás nélkül lefeküdtek aludni.

Pár nappal később Julcsi és Orsi apával fogorvoshoz mentek, mert az esti fogmosás kihagyása miatt szuvasodni kezdett a foguk. A fogorvos azt tanácsolta nekik, hogy gyakrabban mossanak fogat, és mindenekelőtt ne egyenek olyan sok édességet. A lányok egy életre megtanulták a leckét és megígérték, hogy mostantól jobban odafigyelnek fogaik épségére. Jó magaviseletükért cserébe a fogorvos mindkettejüknek egy-egy vadonatúj fogkefét ajándékozott.

☺ – Nahát, erről majdnem megfeledkeztünk! – mondta Julcsi és Orsi, akik jól tudták, milyen fontos a napi háromszori fogmosás a fogszuvasodás elkerüléséhez.

Julcsié volt a nagyobbik, piros színű fogkefe, Orsié pedig a kisebbik, a zöld. A kislányok mindkét fogkefére nyomtak egy kis fogkrémet a tubusból, majd fentről lefelé körkörös mozdulatokkal mosni kezdték a fogukat, pontosan úgy, ahogy a fogorvostól hallották. Egy perccel később a két kislány fogai csak úgy ragyogtak a tisztaságtól! Lefekvés előtt Julcsi és Orsi még adott egy jóéjtpuszt apának és anyának, majd gyorsan ágyba bújttak. A két kislány nagyon elfáradt, úgy aludtak egész éjszaka, mint a bunda! Julcsi azt álmodta, hogy cirkuszban volt, és nagyokat kacagott a bohócok mutatványán, míg Orsi álmában az állatkertben járt, ahol csimpánzokat etetett.

3. Asztalhoz!

A tanítási szünet egyik reggelén Peti és Szilvi, a két jó barát egy hatalmas puzzle kirakásával foglalatzkodott Szilviék nappalijában. Már csak néhány darab hiányzott a kirakó befejezéséhez, amikor Peti gyomrából hirtelen furcsa hangok hallatszottak: „GRRRRR!”

Szilvi felnevetett és így szólt: – Alighanem megéheztél!

– Persze! – válaszolt Peti – hiszen már ebédidő van!

Peti még be sem fejezte a mondatot, amikor Szilvi papája kiszólt a konyhából:

– Gyerekek! Gyertek, segítsetek teríteni, kész az ebéd!

Peti és Szilvi gyorsan elpakolták a játékot, és nekiálltak a terítésnek. Szilvi papája is segített: egy hatalmas kancsó vizet tett az asztal közepére. Hamarosan mindhárman az asztal körül ültek. Az első fogás finom leves volt, igaz, Peti kicsit forrónak találta. Ezután a két kis barát kedvence következett, rántott hús sült krumplival.

☹ Friss gyümölcs volt a desszert. Miután befejezték az ebédet, Szilvi papája megkérte a gyerekeket, hogy szedjék le az asztalt, míg ő rendet tesz a konyhában. Megígérte nekik, hogy ha gyorsan végeznek, lemehetnek a parkba játszani. Ez jó ötletnek tűnt, de a gyerekek az asztal leszedése helyett inkább kenyérgalacsinokkal kezdtek dobálózni. Amíg az asztalnál viháncoltak, a szennyes tányérokat, poharakat és evőeszközöket bizony senki sem vitte ki a konyhába.

Amikor Szilvi papája kijött a konyhából, látta, hogy a gyerekek a kisujjukat sem mozdították, így neki kellett leszednie az asztalt. Eközben a gyerekek megunták a galacsindobálást, ezért türelmetlenül – és szófogadatlanságuk miatt kicsit szégyenkezve – várták, hogy Szilvi papája leszedje az asztalt, hogy aztán mehessenek játszani. De mire minden szennyes edény a mosogatóba került, már túl késő volt a játékhoz, és a gyerekek nem mehettek le a parkba. Szóltanul ültek az asztalnál, és megfogadták, hogy legközelebb segítenek leszedni az asztalt.

☺ Friss gyümölcs volt a desszert. Miután befejezték az ebédet, nekiálltak leszedni az asztalt. A gyerekek az összes szennyes tányért, evőeszközt és poharat a konyhába vitték, majd segítettek elmosogatni. Egy-kettőre olyan rend lett az asztalon, mintha nem is használták volna. Szilvi papája megdicsérte a gyerekeket, amiért ilyen ügyesek voltak, és jutalmul lemehettek a parkba. Peti és Szilvi ugrálni kezdett örömeiben, mert nagyon szerettek ott játszani. Aznap délután is sokat hintáztak és jól szórakoztak parkbéli kis barátaikkal. Mivel a sok játékban nagyon kifáradtak, szüleiktől egy-egy csésze forró csokit kaptak uzsonnára, hogy erőre kapjanak.

4. Játszani tudni kell!

Amikor Bence és Marci hazaért az iskolából, nehéz nap állt mögöttük: olvasás, számtan, fogalmazás, csupa fárasztó feladat! Az uzsonna alatt mindig beszámoltak a szüleiknek arról, mi történt velük aznap. Ma azonban a szokásosnál is jobban várták, hogy véget érjen az iskola, ugyanis Zoli nagybácsi végre megérkezett. Mindig hozott a fiúknak valami ajándékot, ezúttal egy csudaklassz villanyvasutat. A gyerekek már alig várták, hogy kipróbálhassák! Előtte viszont meg kellett írniuk a leckéjüket. Szerencsére aznap nem kaptak sok házi feladatot. Szaladtak is be a szobájukba, hogy minél előbb befejezzék.

Amikor az összes leckével végeztek, következhetett a játék: végre kipróbálhatták az új villanyvasutat! A gyerekek izgatottan összeszerelték a sín pályát, ám hamarosan kiderült, hogy van egy kis probléma: vonatból csak egy volt, viszont mindketten szerettek volna játszani vele. Most mi legyen?

☹ Marci és Bence egyaránt elsőként szeretett volna játszani a vonattal. Marci kijelentette, hogy ő lesz az első, mert ő az idősebb. Bence ezt nagyon igazságtalannak tartotta. Szorosan magához ölelte a kisvonatot, mintha el sem akarná engedni. Marci rávetette magát, és a két testvér egy pillanat alatt összeverekedett. A gyerekek kiabálását hallva apa és anya benyitott a szobába, ahol szomorú látvány fogadta őket: Marci teljes erejéből ráncigálta a vonatot, hogy elvegye öccsétől. Bencének persze esze ágában sem volt odaadni neki.

Anya hangosan rájuk szólt, hogy azonnal hagyják abba a veszekedést. Látva, hogy ez sem használ, a szülők fogták a kisvonatot, és feltették a szekrény tetejére. Azt mondták, addig nem kerül le onnan, amíg a fiúk meg nem tanulnak jó testvérek módjára szépen játszani és mindent megosztani egymással. Marci és Bence nagyon elszomorodott, hogy nem játszhatnak a kisvonattal... és mindez egy butaság miatt! Megtanulták, hogy veszekedés helyett mégiscsak az a legjobb, ha megosztják egymással a játékokat, így legalább együtt tudnak játszani.

☺ Marci azt javasolta azt öccsének, hogy először az egyikük, majd a másikuk játsszon a vonattal. Bencének tetszett az ötlet, ezért sorsot húztak, ki kezdje. Marci volt a szerencsés, így ő lehetett az első, aki beindítja a vonatot. Rátette a sínekre, és a kisvonat vidáman zakatolva futott körbe-körbe. Még lámpa is volt rajta! Marcinak nagyon tetszett az új játék. Közben Bence az építőkockákkal játszott, de a szeme sarkából türelmetlenül figyelte, mikor következhet végre ő. Végül eljött ez a pillanat is, és Bence is kipróbálhatta az új kisvonatot.

Egy órán belül mindkét testvér kipróbálta az új kisvonatot. Marci ötletének köszönhetően egész délután sokat játszottak és nevettek.

5. Kapcsold be a biztonsági övet!

Egyik szombat reggel Dani anyukájának ragyogó ötlete támadt: kitalálta, hogy aznap menjenek strandra! Dani nagyon megörült. Reggeli után gyorsan összekészített mindent, ami a strandoláshoz kellhet: fürdőnadrágot, törölközőt, úszószemüveget, gumimatracot, labdát...

Kínézt az ablakon, hogy meggyőződjön róla, süt-e Nap. Szerencsére az ég ragyogó kék volt, sehol egy felhő. Hamarosan indulásra készen álltak. Anya bepakolta a csomagtartóba mindazt, amit Daninak összekészített, bár sehogy sem értette, mire kell ez a rengeteg holmi. A csomagtartó ugyanis annyira tele lett, hogy nem lehetett lezárni, folyton kinyílt. Ezalatt Dani izgatottan várakozott az autóban. Amikor végre sikerült a csomagtartót lezárni, anya figyelmeztette Danit, hogy ne felejtse el bekapcsolni a biztonsági övet.

☹ Dani közben a közeli fára felszaladó kis mókust figyelte, ezért elfelejtette bekapcsolni a biztonsági övét. Végre elindultak a strandra! Útközben hirtelen egy kutya szaladt át előttük az úttesten, és anyának nagyot kellett fékeznie, nehogy elüsse a kutyust. Mivel Dani nem kötötte be magát, jól beütötte a fejét az ülés háttámlájába.

Ezért a strand helyett a legközelebbi kórház felé vették az irányt. Dani homloka csúnyán megsérült, a doktor bácsi óvatosan bekötözte. Így Dani lubickolás helyett feketett otthon, bekötött fejjel.

Egy biztos: soha többé nem felejt el bekötni a biztonsági övet!

😊 Dani szófogadóan bekapcsolta a biztonsági övet. Az autó elindult. Útban a strand felé hirtelen egy kutya szaladt át előttük az úttesten. Útközben hirtelen egy kutya szaladt át előttük az úttesten és anyának nagyot kellett fékeznie, nehogy elüsse a kutyust. Nagy volt ám az ijedtség! Anya megkérdezte Danit, hogy minden rendben van-e. Mivel a kisfiú biztonsági öve be volt kapcsolva, az ijedtségen kívül nem esett semmi baja. A megriadt kutyus is épen és egészségesen átért az úttest túlsó oldalára.

Néhány perc múlva Dani és anya megérkezett a strandra. Gyorsan felvették a fürdőruhájukat, és a hűsítő habok közé vetették magukat. Aznap délután Dani rengeteget búvárkodott és pancsolt. Olyan jól érezték magukat, hogy hamarosan egyikük sem emlékezett a reggeli kis ijedtségre.

6. Óvatosan a tortával!

Egy reggel Fanni különleges napra ébredt: aznap volt a születésnapja, amelynek alkalmából zsúrt rendezett a barátainak. Az ünnepségre mindenki pontosan érkezett, és mindenki hozott valami ajándékot az ünnepeltnek. Fanni majd' kiugrott a bőréből, mert az ajándékozásnak alig akart vége szakadni.

– Nagyon szépen köszönöm! Nagyon köszönöm! – ismételte.

Hamarosan elérkezett a nap fénypontja: Fanni rögtön elfújja a szülinapi tortán lévő gyertyákat. Idén talán eszébe jut, hogy ilyenkor kívánnia kell valamit, mert tavaly elfelejtette.

Már mindannyian az asztal körül ültek, amikor Fanni nagymamája, aki egész délelőtt a konyhában sürgött-forgott, egyszer csak megjelent egy hatalmas mandulás csokitortával! Fanni szóhoz sem jutott: még sosem látott ilyen szép és finom tortát életében! Mély levegőt vett, és egy lélegzettel elfújta mind a tíz gyertyát! Ezúttal kívánni sem felejtett el, de hogy mit kívánt, az titok, nem árulhatjuk el, mert akkor nem teljesül!

☹ Fanni türelmetlenül várta, hogy végre megkóstolhassa a tortát. Természetesen ő kapta a legnagyobb szelet. Akkor volt, hogy alig fért el a tányéron. Nagyfi figyelmeztette, hogy elrontja a gyomrát, ha az egészet megeszi, de Fanni nagyon éhes volt, és nem hallgatott rá. Az első falat után Fanni úgy érezte, még soha ilyen finomat nem evett életében, gyorsan befalta hát a hatalmas szeletet, egy morzsát sem hagyott a tányéron.

A felséges uzsonna után következhetett a játék. Ám Fanni hamarosan rosszul kezdte érezni magát, szúrt a gyomra, és csak akkor érezte jobban magát, ha lefeküdt a kanapéra. A szülinapi zsúr sajnos váratlan véget ért. Fanni nagyon rosszul lett, és mivel nem tudta a barátaival együtt élvezni a délutánt, mindenki korán hazament. Fanni sosem hitte volna, hogy egy ilyen finom torta ilyen nagy bajt okozhat.

☺ Fanni tudta, hogy a barátai legalább annyira szeretnék már megkóstolni a tortát, mint ő. Csak rájuk kellett nézni: valamennyien tátott szájjal bámulták a finomságot. Ezért a tortát egyforma szeletekre szelte, így mindenkinek ugyanannyi jutott belőle.

– Hmmmmmm, de finom! – áradoztak a vendégek, Fanni nagymamája pedig boldog volt, hogy a tortája ilyen sikert aratott. A felséges uzsonna után Fanni és barátai jól játszottak, és a délutánból igazi, felejthetetlen szülinapi zsúr kerekedett. Minden fantasztikusan sikerült, de a legtökéletesebb mégis a torta volt!

7. Egy rosszkor jött nátha

Egy hideg vasárnap reggel az ébresztőóra a szokásosnál korábban ébresztette Katát. Ez a vasárnap más volt, mint a többi – aznap volt ugyanis a gyermek teniszverseny döntője! Az egyik döntős Kata unokatestvére volt, ezért aznap délután az egész család kivonult a bajnokság helyszínére szurkolni. Kata kipattant az ágyból, és már szaladt is a fürdőszobába.

Bátyja azonban megelőzte, így a fürdőszoba már foglalt volt. Sebaj, gondolta Kata, legfeljebb várok egy kicsit, vagy kikészítem a ruhát, amelyet a nagy eseményen fogok viselni! Amikor bátyja végre kijött a fürdőszobából, Kata bement zuhanyozni. Pár pillanat alatt lezuhanyozott, majd nekilátott, hogy felöltözzön. Öltözködés közben anya benyitott a fürdőszobába, és figyelmeztette, hogy ne felejtse el megszáritani a haját.

– De anya! – mondta Kata, – Ha most megszáritom a hajam, elkésünk!

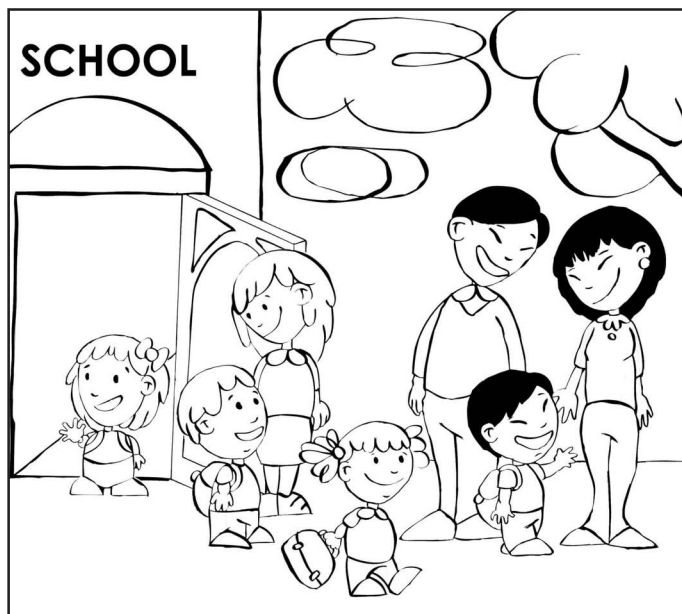
– Ne aggódj, kislányom, időben odaérünk! – válaszolt anya.

☹ Kata nem hallgatott az anyukájára. Úgy gondolta, hogy a haja majd megszárad útközben, ezért anélkül, hogy megszáritotta volna, gyorsan copfba kötötte. Útban a teniszkлуб felé Kata észrevette, hogy a víztől csöpögő hajától a blúza is nedves lett. Nem sokkal később rázni kezdte a hideg, és nagyokat tüszentett: Hapciiii!

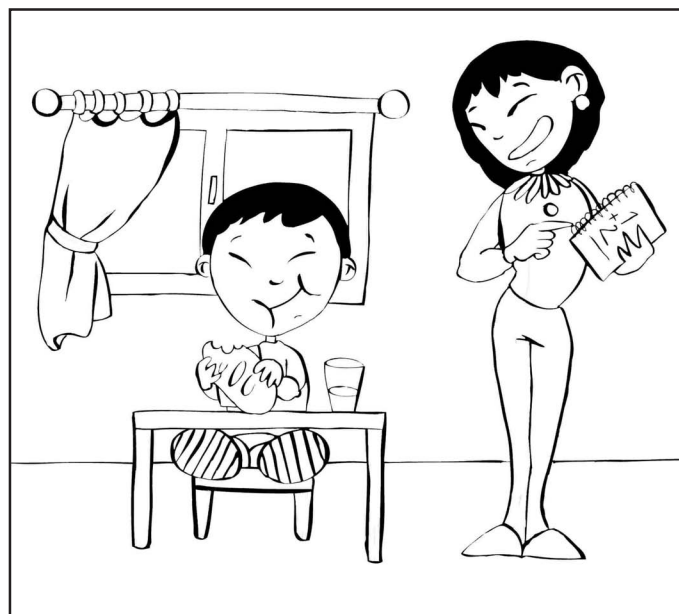
Anya nem mondta ki hangosan, de az arcára rá volt írva: „Én megmondtam!” Amikor megérkeztek a klubba, Kata csak úgy reszketett a hidegtől és a rosszullét kerülgette. Apa hazavitte, hogy megszáritsa a haját és átöltözzön, mielőtt még jobban megfázna. Így történt, hogy szófogadatlansága és meggondolatlansága miatt Kata lemaradt unokatestvére teniszeccséről, és be kellett érnie testvére beszámolójával. Míg Kata lázat mért, bátyja boldogan suhintott jobbra-balra a teniszütővel unokatestvérét utánozva, és lelkesen mesélte, milyen szórakoztató és izgalmas volt a játék.

☺ Kata megfogadta anya tanácsát, és alaposan megszáritotta hosszú haját, miközben az előttük álló izgalmas eseményre gondolt. Pár perc múlva frissen mosott és megszáritott hajjal, szépen megfésülködve ült a reggelizőasztalhoz. Reggeli után a család elindult a versenyre.

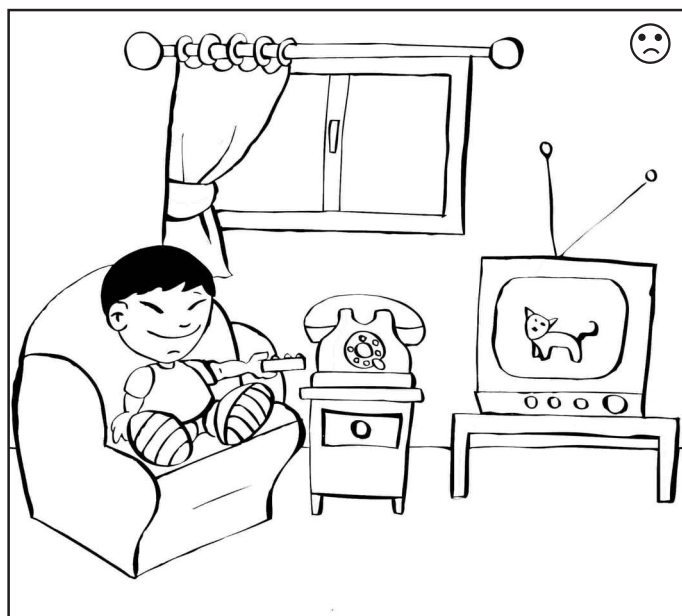
Nem sokkal később meg is érkeztek a teniszkлубba. Kata olyan lelkesen tapsolt és szurkolt unokatestvérének, hogy a végére egészen megfájdult a tenyere. Unokatestvére ügyes játékával ezüstérmet szerzett. Kata örömeiben nagyokat ugrott és már szaladt is, hogy elsőként gratulálhasson neki. Az ezüstérem is szépen csillog! Emlékezetes egy vasárnap volt!

1

2

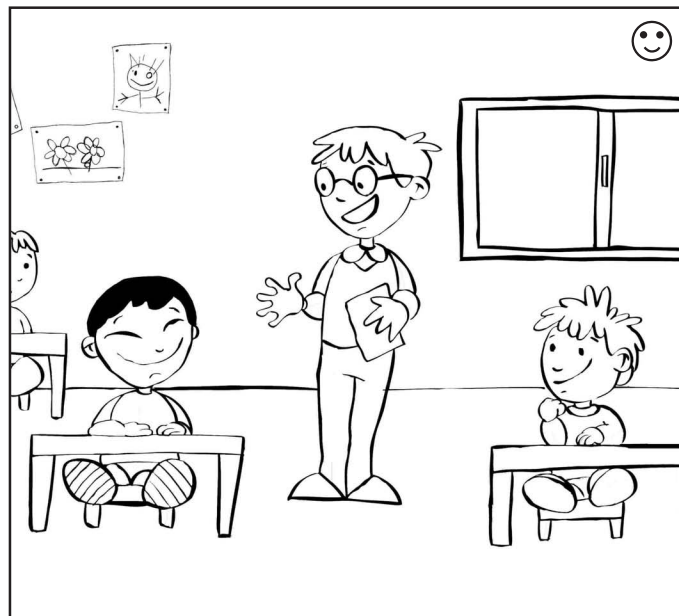
3 ☹️

4 ☹️

3 😊

4 😊

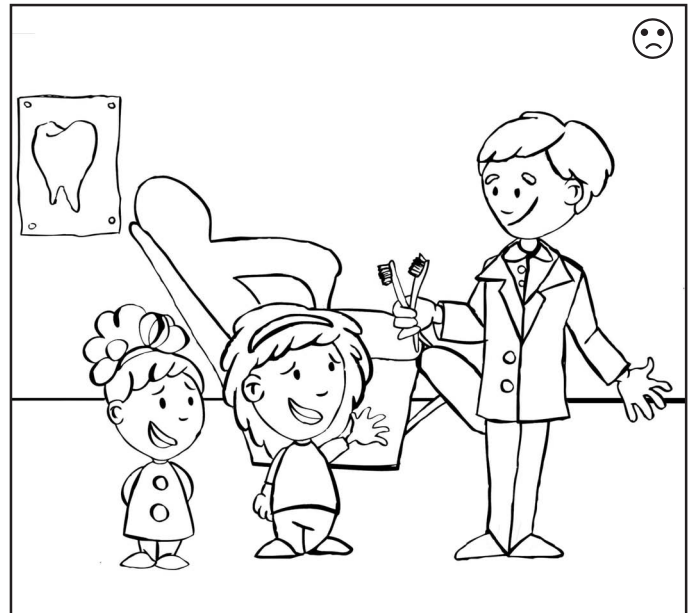
1

2

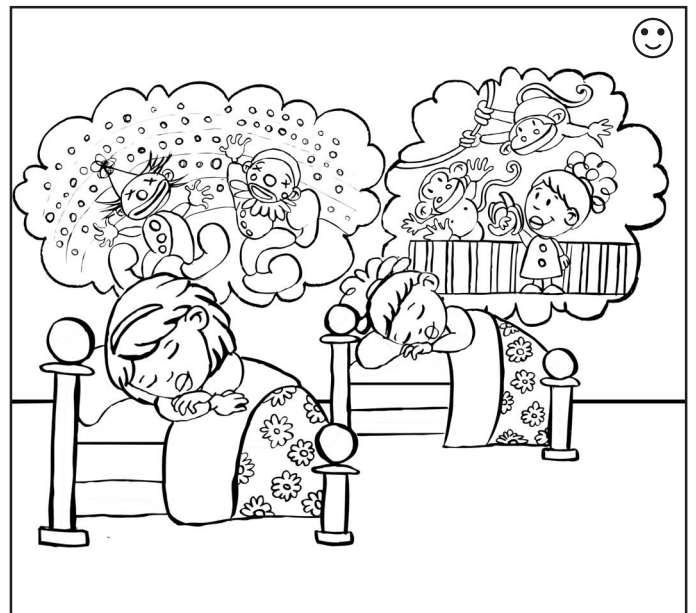
3 ☹️

4 ☹️

3 😊

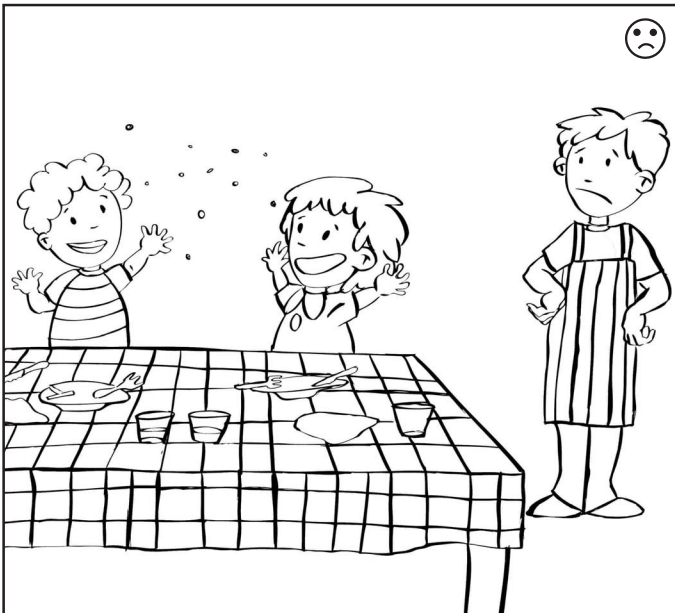
4 😊

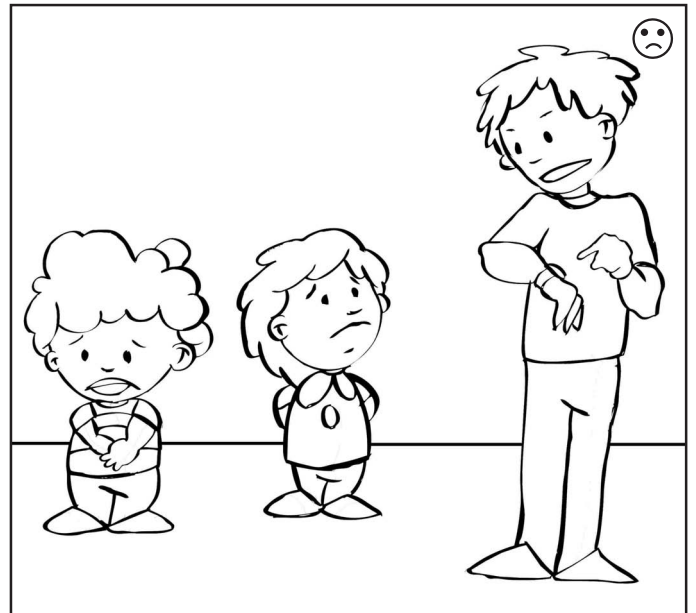
1

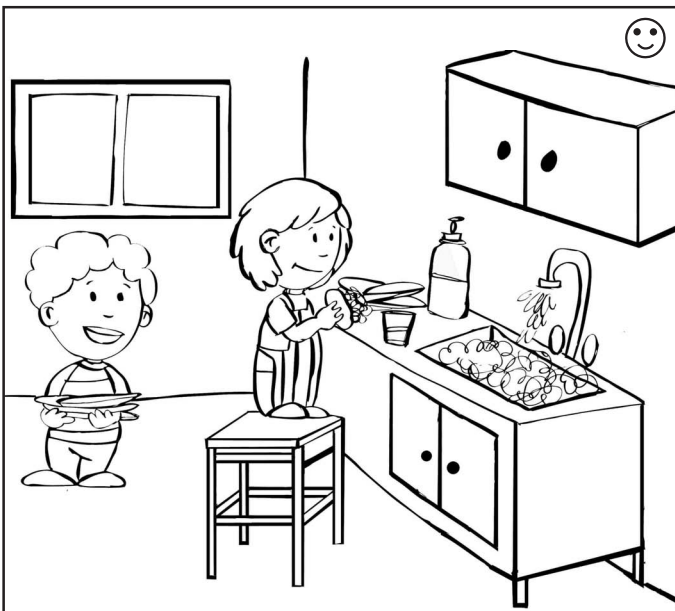
2

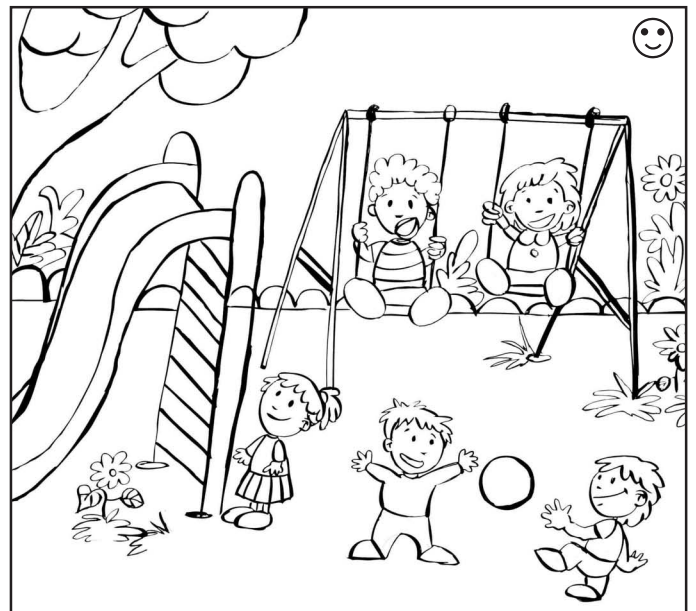
3 ☹️

4 ☹️

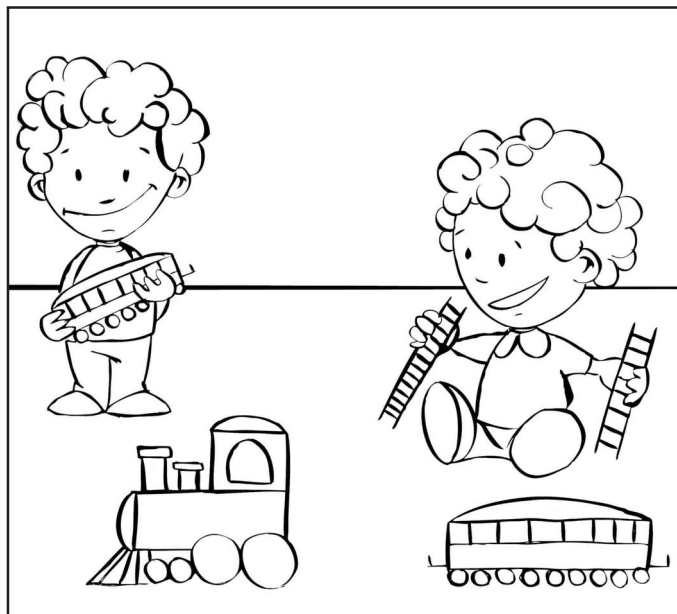
3 😊

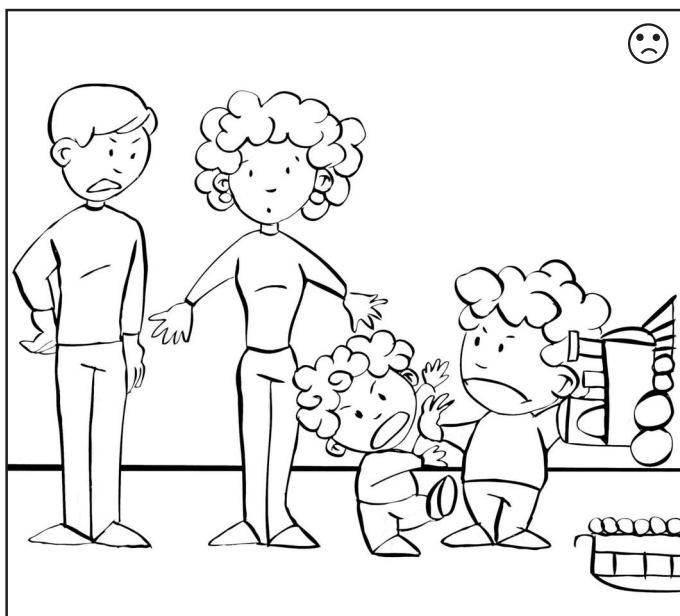
4 😊

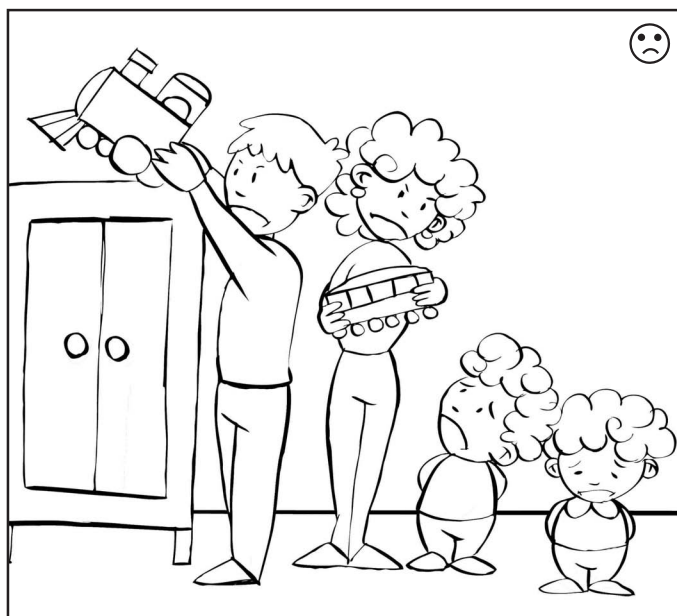
1

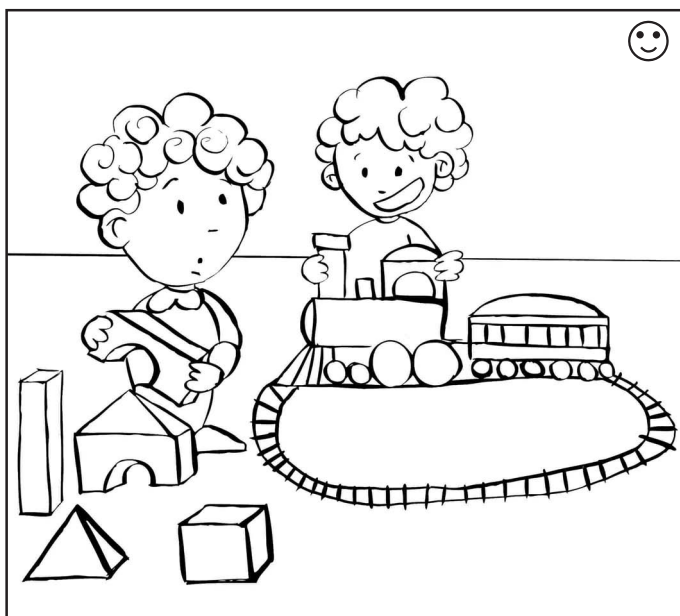
2

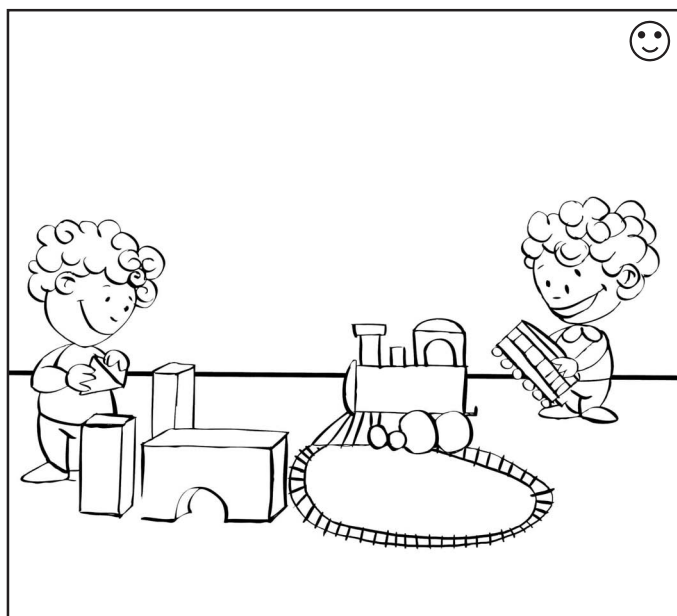
3 ☹️

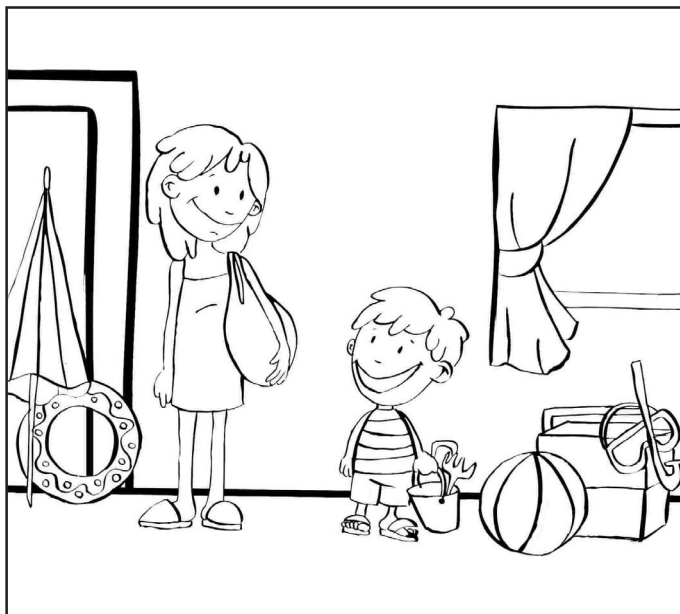
4 ☹️

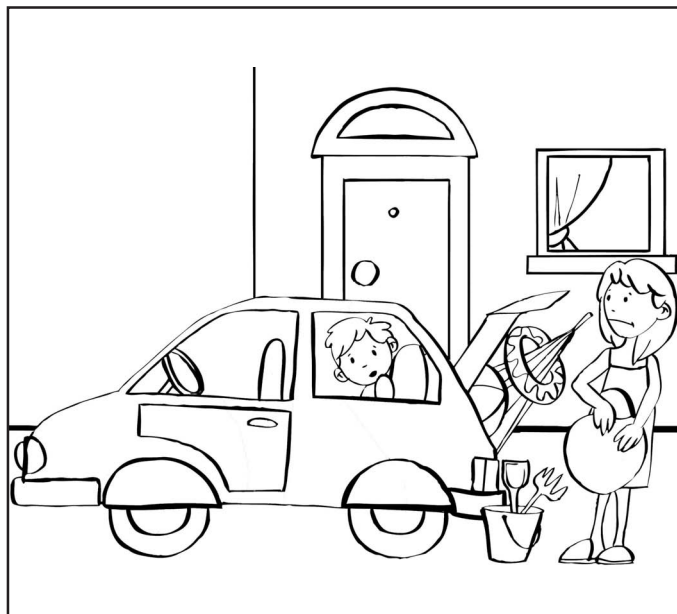
3 😊

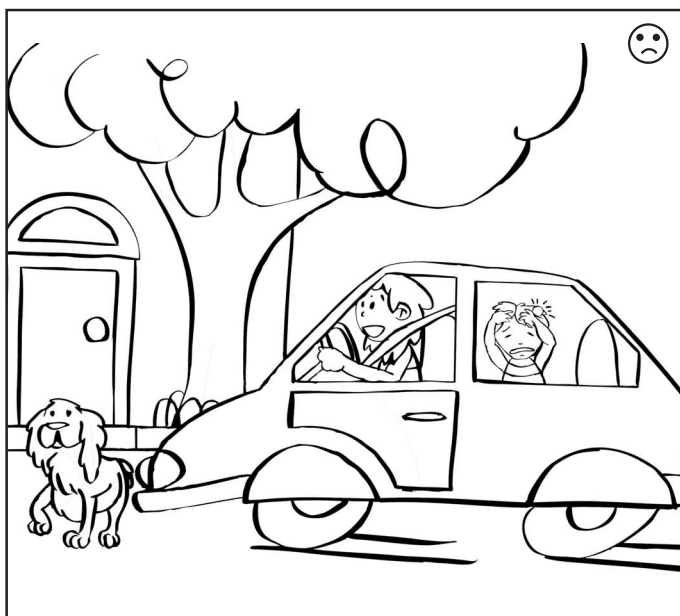
4 😊

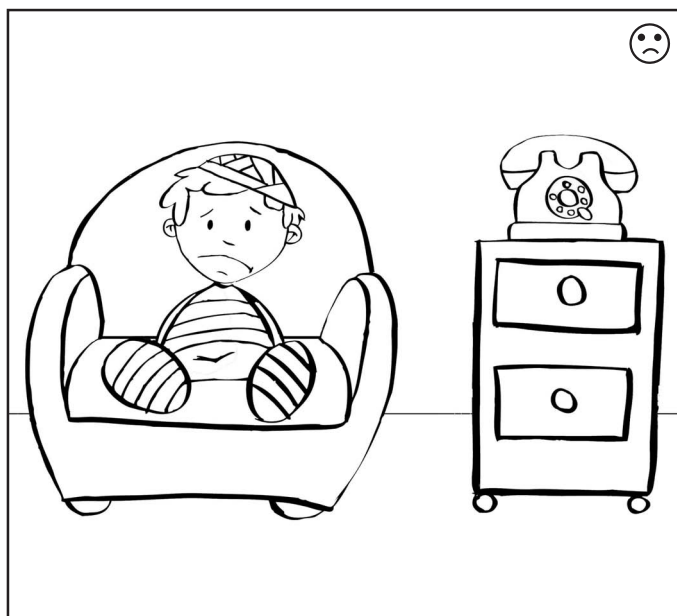
1

2

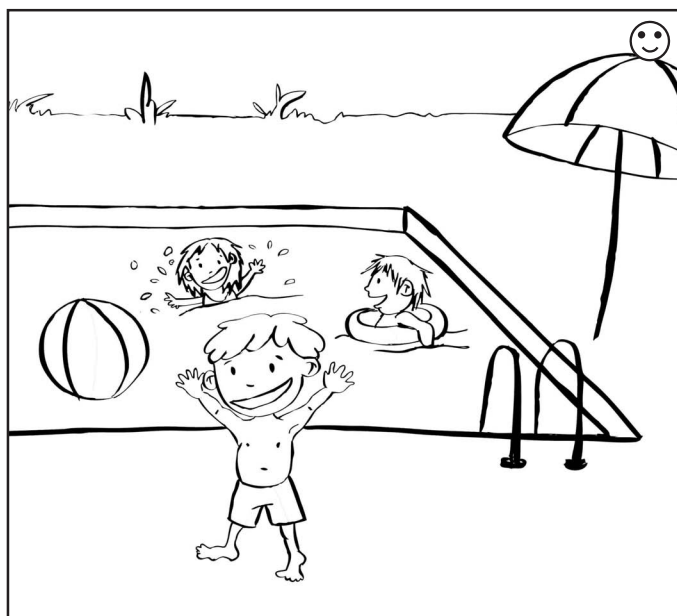
3 ☹️

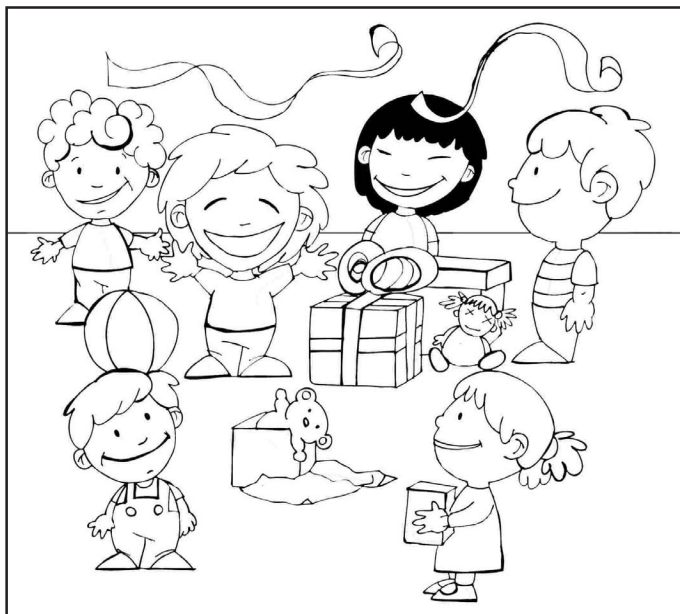
4 ☹️

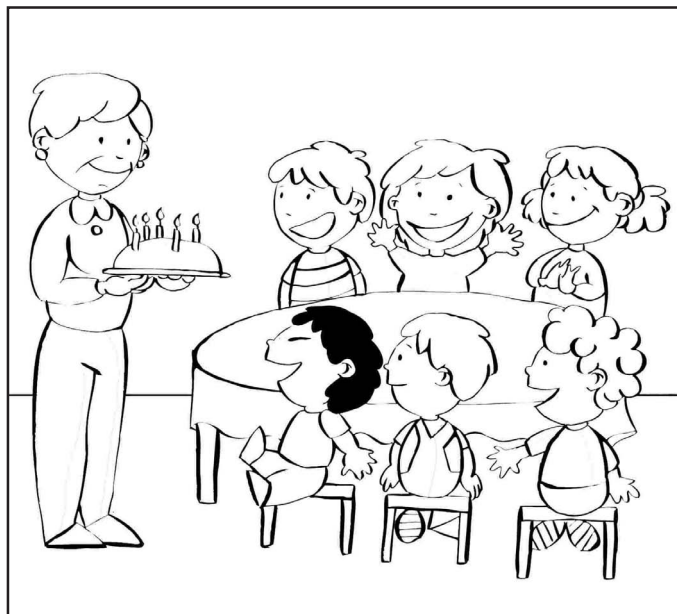
3 😊

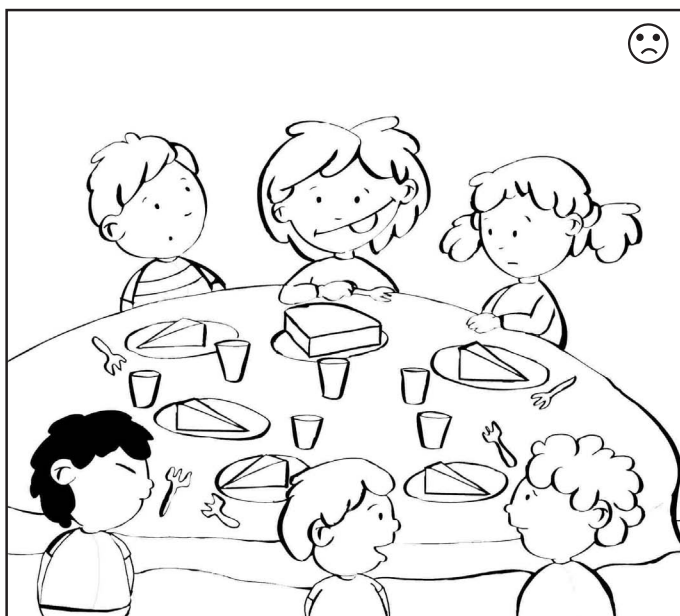
4 😊

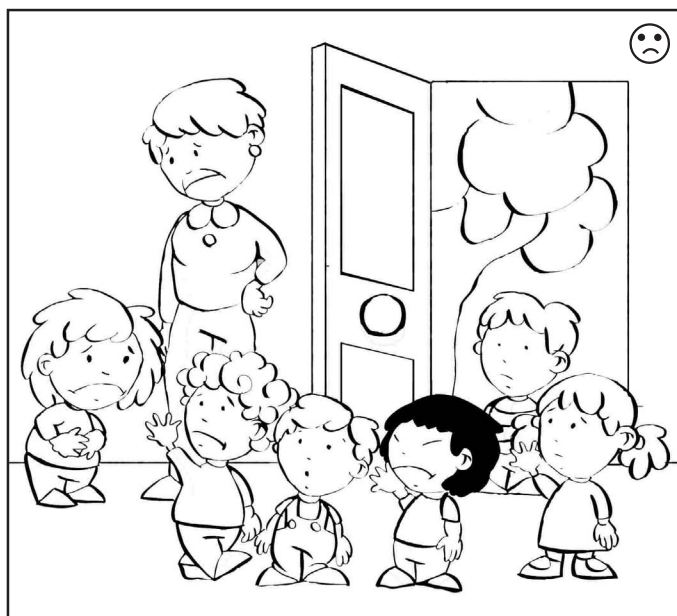
1

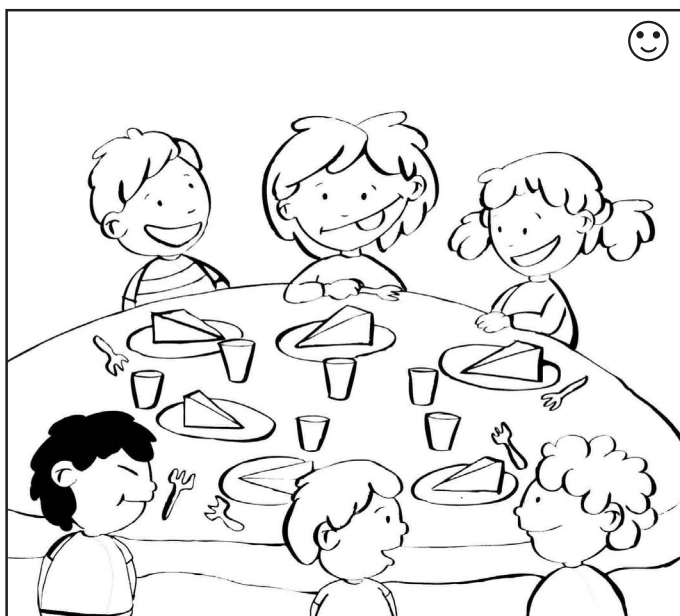
2

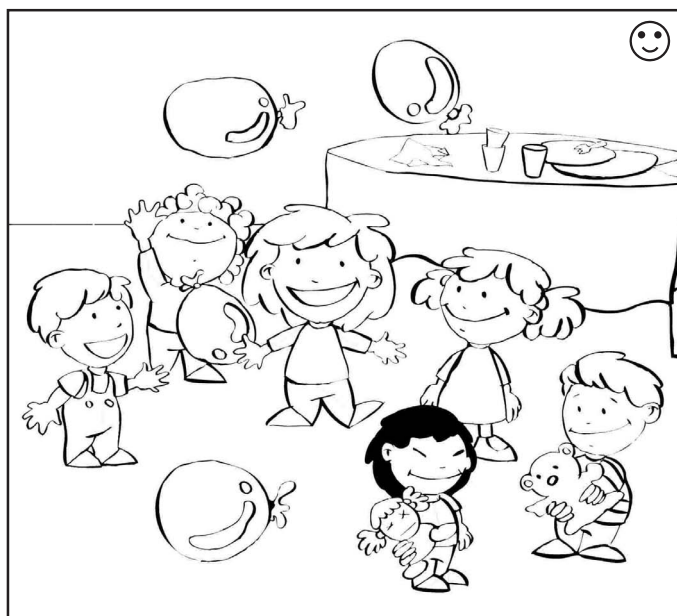
3 ☹️

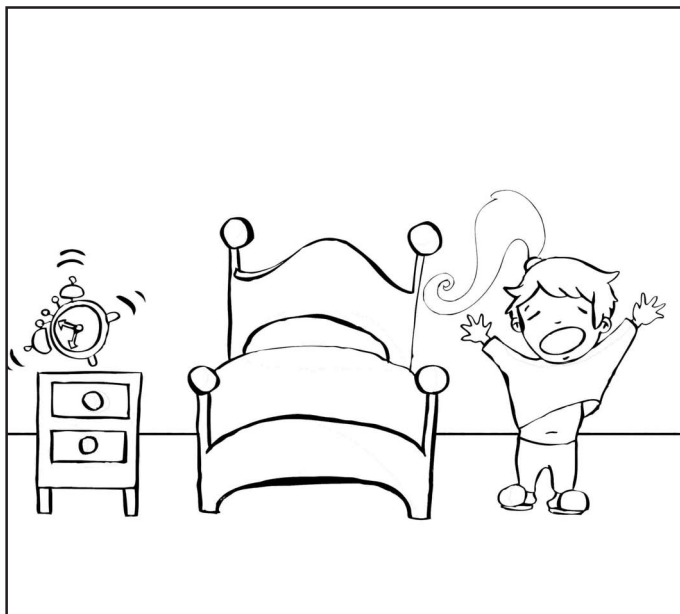
4 ☹️

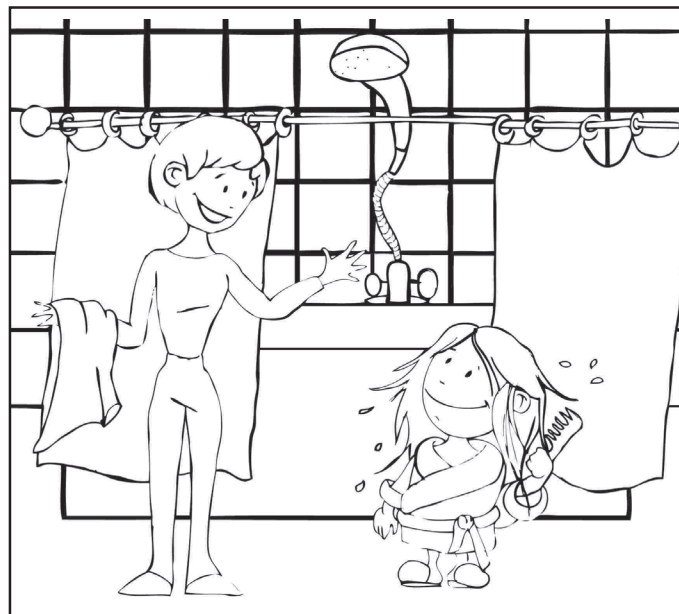
3 😊

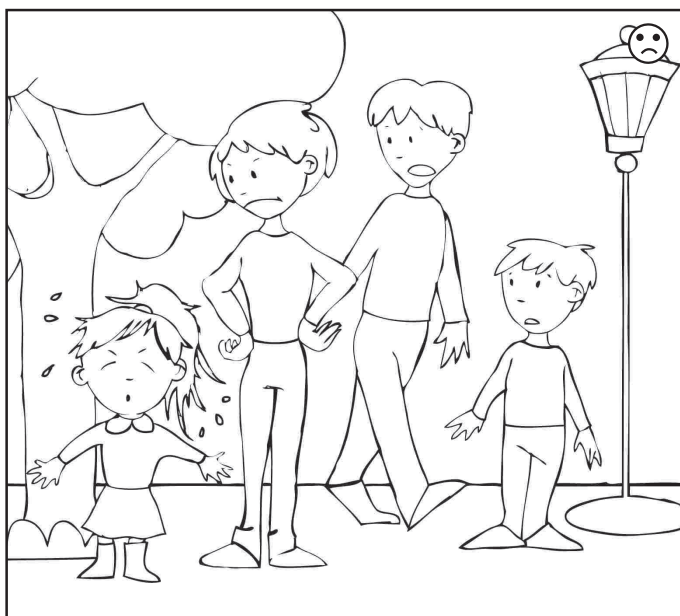
4 😊

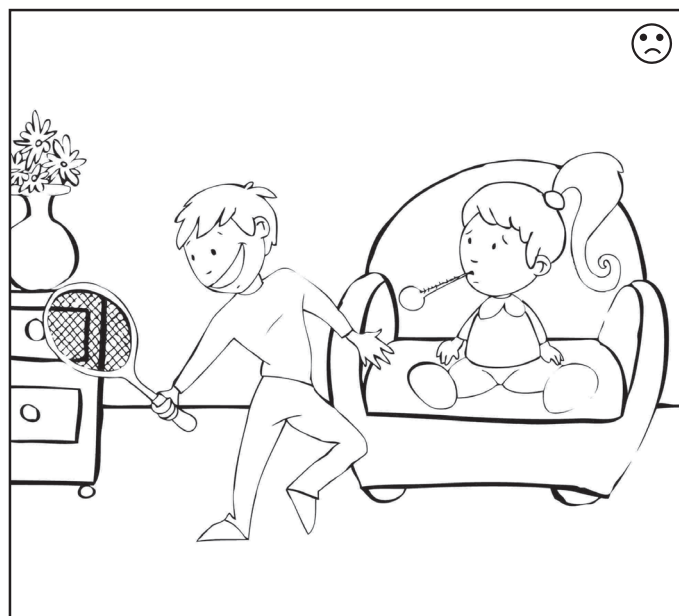
1

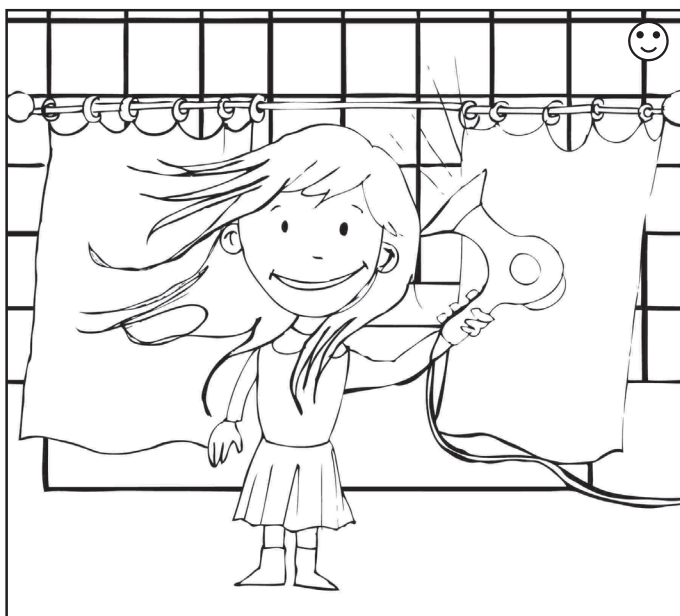
2

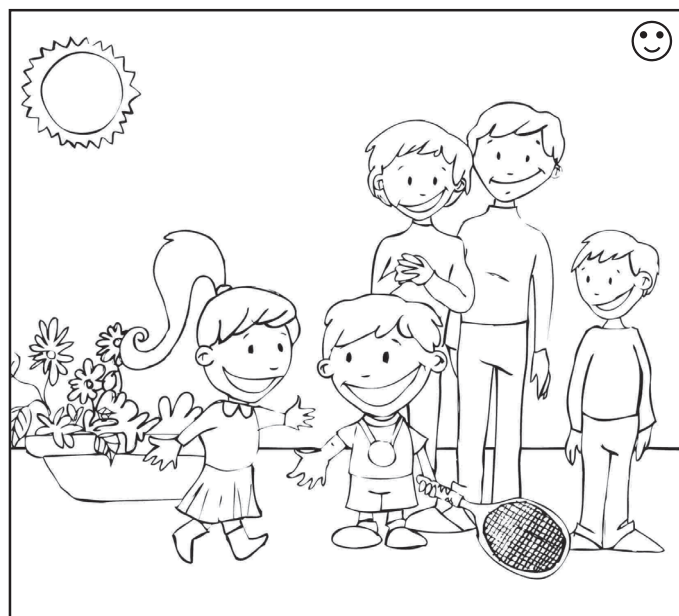
3 ☹️

4 ☹️

3 😊

4 😊